

Եւ նոյն օրն էլ հեռացան: Փախչողները մէջ էին, բացի Շահումեանից, և մի շարք ուրիշ հայ կոմունիստներ՝ Սմբ. Մարգարեանը, Արտ. Կարինեանը, Գ. Ղորղանեանը, Ս. Տէր-Գաբրիէլեանը, Աշ. Յովհաննիսեանը և ուրիշներ:

Բողջեւիկների փախուստից յետոյ ստեղծւեց նոր իշխանութիւն — Բազուի դիկտատուրան, որի մէջ մտան սոց.—յեղափ. Վելունցն ու Լ. Ումանսկին, դաշն. Ալ. Առաքելեանն ու Ս. Մելիք-Յօլչեանը և 3 նաւաստիներ կասպից նաւատորմից: Դիկտատուրայի առաջին գործը եղաւ ռազմանաւեր ուղարկել ու յետ բերել փախստական բողջեւիկներին և նրանց տարած աւարը, որը և կատարւեց յաջողութեամբ. նաւերը վերադարձեցին և բողջեւիկները բանտարկեցին. նրանց դէմ յարուցւեց դատական հետապնդում:

Դիկտատուրայի գլխաւոր մտահոգութիւնը, սակայն, ճակատն էր, ուր դրութիւնը օր օրի վրա վատանում էր: Պատերազմի ծանրութիւնը առանձնապէս ընկած էր հայերի և մանաւանդ, Հ. Յ. Դաշնակցութեան վրա, որ լարել էր ուժերը ճակատը պահելու համար: Յուլիս 30-ի գիշերւայ նիստում Հ. Յ. Դ. Բազուի Կենտր. Կոմիտէն քննեց ստեղծւած անարկու կացութիւնը: Ելք չէր գտնւում: Նոյնիակ Ռոստոմը, որ, սովորաբար, յուսահատւել չգիտէր, շարել էր: Յանկարծ, պատմում է Ս. Մելիք-Յօլչեանը իր յուշերի մէջ,* «դուռը բացւեց և սոց.—յեղ. Միքայէլ Տէր-Պողոսեանը ներս մտաւ՝ խնդրելու, որ Ռոստոմը դուրս գնայ: Հարեան սենեակում Տէր-Պողոսեանը յանձնել էր Ռոստոմին Պարսկաստանի ինգելի քաղաքից ստացւած նոր ռադիօ-հեռագիրը, որով յայտնւում էր, թէ անգլիական հինգ հազարանոց մի զօրամաս այնտեղ պատրաստ է նաւեր նստելու և Բազուին օգնութեան հասնելու, եթէ միայն քաղաքը երկու օր պաշտպանւի և պահւի: Ռոստոմը վերադարձաւ բոլորովին փոխւած: Նա, կարծես, նորէն յարութիւն էր առել...»:

Հ. Ազգ. Խորհրդի ներկայացուցիչ Ս. Արարատեանի ջանքերի արդիւնքն էր այդ: Հ. Ազգ. Խորհուրդը Արարատեանին ուղարկել էր Պարսկաստան՝ անգլիացիների հետ բանակցելու և Բազու բերելու համար: Նրան յաջողւել էր համոզել անգլիական հրամանատարութեան՝ Բազու ուղարկել անգլիական զօրամասեր: Այդ լուրն էր աւետում ռադիօ-հեռագիրը, որ աներեւակայի ռզլեորութիւն առաջ բերեց Բազուում: Հ. Յ. Դաշնակցութիւնը մի յատուկ կոչով զօրակոչ յայտարարեց և ճակատ ուղարկեց մի քանի հազար կուռղներ: Առաջաւոր դիրքերը գնացին և Մուրատն ու Սեպուհը, որոնք, յուլիսի վերջերին, Վոլգայի ափերից, հասել էին Բազու: Եւ սկսեց յամառ դիմադրութիւն:

Օգոստոս 2-ին թիւրքերը նորից անցան կատաղի յարձակման, այս անգամ Գայլի Դրունքի շրջանում, և յամառ կռիւներից յետոյ առաջացան մօտ 500 քայլ: Յաջորդ օր, թնդանօթները որոտում էին ամբողջ ճակատի վրա: Թիւրքական զրոհները իրար էին յաջորդում: Բազուեցիները պաշտ-

բաց, իսկ դաշնակցականների հասցէին ուղղւած մեղադրանքը՝ ակներև գրպարտութիւն: Պատմական փաստերը բոլորովին հակառակ դեր են վերագրում դաշնակցականներին ու բողջեւիկներին:

* «Հայրենիք», ամս., 1925թ. № 9, էջ 71.